

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. I.**, bývajúceho v Š., proti žalovanému **Štatutárnemu zástupcovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky** so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 10 C 263/2008, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. septembra 2010, sp.zn. 6 Co 262/2010, uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2011, sp.zn. 8 Co 239/2011 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2013, sp.zn. 9 Co 187/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2011, sp.zn. 8 Co 239/2011 **o d m i e t a .**

Konania o dovolaniach proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. septembra 2010, sp.zn. 6 Co 262/2010 a uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2013, sp.zn. 9 Co 187/2013, **z a s t a v u j e .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 18. mája 2010, č.k. 10 C 263/2008-61 odmietol podanie žalobcu, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania. Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh musí okrem iného obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo možné stanoviť, aký skutok má byť predmetom konania, aby medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petitom nebol logický rozpor.

Keďže podanie žalobcu tieto kritéria nespĺňalo a ide o nedostatky, pre ktoré nie je možné pokračovať v konaní, podanie žalobcu podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol.

Krajský súd v Nitre uznesením z 23. septembra 2010, sp.zn. 6 Co 262/2010 odvolanie žalobcu odmietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odmietol s poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. a) a ods. 2 O.s.p. ako oneskorene podané. Konštatoval, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk 17. júna 2010. Uvedené rozhodnutie obsahovalo správne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Nové Zámky na Krajský súd Nitra. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 18. júna 2010 začala žalobcovi plynúť lehota na podanie odvolania a uplynula 2. júla 2010 (piatok). Odvolanie proti napadnutému uzneseniu podal žalobca osobne na Okresnom súde Nové Zámky 25. augusta 2010. Keďže žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa až po uplynutí zákonnej 15-dňovej odvolacej lehoty, bolo odvolanie žalobcu podané oneskorene a ako také ho odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. odmietol. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca **prvé dovolanie**, ktoré odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 237 písm. c/, f/, g/ O.s.p. Namietal, že v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p. mu bola postupom súdu odňatá možnosť, aby bol riadne zákonne zastúpený bezplatným právnym zástupcom jednak žalovanými, ako aj tendenčne zaujatými postupmi súdov. Ďalej uviedol, že v rozpore s ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. mu nenariadením pojednávania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Vada konania v zmysle § 237 písm. g/ spočívala podľa jeho názoru v tom, že o jeho námietkach zaujatosti konajúcej sudkyne nebolo vôbec rozhodnuté. Namietal, že tým došlo k porušeniu jeho ústavných práv na právnu pomoc v konaní pred súdmi v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na rovnosť v konaní v zmysle čl. 3 Ústavy a právo na verejné prerokovanie vecí podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil v plnom rozsahu a aby mu ustanovil zástupcu z radov advokátov.

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 12. mája 2011, č.k. 10 C 263/2008-150 žiadosť žalobcu o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na obsah spisu a ustanovenia § 30 ods. 1 a § 138 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že už skôr boli obdobné žiadosti žalobcu zamietnuté (uzneseniami Okresného súdu Nové Zámky č.k. 10 C 263/2008-44 zo 6. augusta 2009 a č.k. 10 C 263/2008-53 z 21. decembra 2009) a nebolo mu priznané ani oslobodenie od súdnych poplatkov. Konštatoval, že žalobca si síce podal návrh, avšak druhý predpoklad - potrebu ochrany zastupovaním ho advokátom nie je možné jednoznačne potvrdiť a nie je splnený ani tretí predpoklad v tom, že žalobca nesplnil predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré oslobodenie mu priznané nebolo. Mal za to, že žalobca napriek výzve súdu nepreukázal svoje celkové pomery, pričom súd sám zistil, že žalobca je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom pozemkových nehnuteľností v počte vyše sto. Žalobca teda nepreukázal, že by jeho celkové pomery odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Nitre uznesením z 30. septembra 2011, sp.zn. 8 Co 239/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa, na tieto pre ich správnosť len poukázal podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. Dodal, že bolo povinnosťou žalobcu na výzvu súdu preukázať jeho celkové majetkové pomery, pričom však žalobca výzvu súdu ignoroval a následne preto ani nepreukázal splnenie opodstatnenosti svojho návrhu a teda naplnenie zákonných podmienok pre požadované ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca **druhý opravný prostriedok označený ako „odvolanie“**. Uviedol v ňom, že dôvody tohto odvolania doručí dodatočne.

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 31. mája 2012, č.k. 10 C 263/2008-187 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil svoje podanie z 1. decembra 2010 tak, aby okrem všeobecných náležitostí uvedených v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p. obsahovalo, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z ktorých dôvodov napadá predmetné rozhodnutie, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa podaným dovolaním domáha, že v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám alebo člen, ktorý za neho koná,

a to pod následkom odmietnutia podania, resp. zastavenia dovolacieho konania. Zároveň ho vyzval, aby v lehote 10 dní upresnil svoje podanie z 15. novembra 2011 tak, že jednoznačne uvedie, či ním podáva odvolanie alebo dovolanie a v prípade, ak ide o dovolanie aby ho upresnil o náležitosti uvedené v § 42 ods. 3 O.s.p., teda aby jeho podanie obsahovalo, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z ktorých dôvodov napadá predmetné rozhodnutie, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa podaným dovolaním domáha, že v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám alebo člen, ktorý za neho koná, a to pod následkom odmietnutia podania, resp. zastavenia dovolacieho konania.

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 29. novembra 2012, č.k. 10 C 263/2008-196 (po vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky) poučil žalobcu, že podľa § 30 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2012 účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú splnené predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. Zároveň ho vyzval, aby v lehote 30 dní oznámil, či si podal na Centre právnej pomoci, prípadne na súde a ak áno, na ktorom, žiadosť o ustanovenie advokáta podľa § 30 O.s.p.

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 12. apríla 2013, č.k. 10 C 263/2008-234 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a zároveň žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 138 ods. 1 a § 30 O.s.p. S prihliadnutím na predchádzajúce uznesenia prvostupňového súdu zo 6. augusta 2009, č.k. 10 C 263/2008-44, právoplatné 8. septembra 2009, zo dňa 21. decembra 2009, č.k. 10C 263/2008-53, právoplatné 21. januára 2010 a z 13. júla 2011, č.k. 10C 263/2008-158, právoplatné 16. februára 2012 mal za to, že žalobca nespĺňa predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože v jeho prípade nie je splnená prvá podmienka, keď navyše výšku súdneho poplatku za návrh ani nie je možné určiť, pretože predmet konania nie je jasne vymedzený. Uviedol, že žalobca bol opakovane počas konania vyzvaný na preukázanie svojich celkových pomerov, tieto však nepreukázal a súdom zaslané tlačivo vyplnil veľmi abstraktne bez toho, aby bolo možné zistiť jeho celkové majetkové pomery, vrátane pohľadávok, záväzkov, pravidelných mesačných výdavkov, ako aj výdavkov súvisiacich s bývaním. Iba predloženie potvrdení hodnotil za nepostačujúce a sám si zistil, že žalobca je evidovaný ako vlastník, resp. spoluvlastník

na celkovo 32 listoch vlastníctva. Uvedené listy vlastníctva sa týkali celkom parciel, ktorých počet prevyšuje 100 (oznámenie Správy katastra Nové Zámky zo dňa 25. januára 2011 a príslušné listy vlastníctva). Mestský úrad Šurany podaním z 22. apríla 2009 oznámil, že žalobca je podľa daňového priznania spoluvlastníkom nehnuteľnosti na Švermovej 34, Šurany a spoludedičom nehnuteľnosti na Levickej 34, Šurany. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca nespĺňa prvú podmienku na oslobodenie od súdnych poplatkov, teda jeho celkové pomery neodôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože jednak žalobca svoje celkové pomery komplexne nepreukázal, hoci na túto povinnosť bol súdom vyzvaný a jednak vyššie citované listy vlastníctva preukazujú vlastnícke právo žalobcu k väčšiemu počtu nehnuteľností. Okrem toho, v ďalšej časti svojho rozhodnutia dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Opätovne pritom poukázal na uznesenia súdu, ktorými bola žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietnutá. Zdôraznil pritom, že poskytnutie právnej pomoci zo strany Centra právnej pomoci sa viaže na splnenie zákonných predpokladov, pričom prvým predpokladom je žiadosť účastníka konania a druhým predpokladom je skutočnosť, že účastník, v danej veci žalobca, spĺňa predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov. Keďže tento v poradí druhý predpoklad nie je splnený, s poukazom na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR 5 Sžo 201/2010 z 30. apríla 2012 súdu prvého stupňa nezostávalo nič iné, ako žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietnuť.

Krajský súd v Nitre uznesením z 31. júla 2013, sp.zn. 9 Co 187/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V celom rozsahu sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval. S ohľadom na dôvody uvádzané žalobcom v podanom odvolaní uviedol, že osobné a majetkové pomery žalobcu v súčasnosti nie sú také, aby odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Z listín predložených žalobcom, ako aj listín získaných súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by jeho pomery odôvodňovali, aby mu súd priznal oslobodenie od zaplataenia súdnych poplatkov, a to ani sčasti, pretože z predložených dokladov je zrejmé, že žalobca sa nenachádza v takej sociálnej alebo finančnej tiesni, ktorá by odôvodňovala priznanie oslobodenia, keďže úmyselné nepoberanie starobného dôchodku nemožno hodnotiť za okolnosť podstatnú pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Okrem toho za okolnosti podstatné pre oslobodenie od súdnych

poplatkov vo všeobecnosti nemožno považovať len príjem žiadateľa izolovane od jeho celkových sociálnych a majetkových pomerov, ktoré tvoria v tomto prípade aj nehnuteľnosti vo vlastníctve, resp. spoluvlastníctve navrhovateľa. Navyše, žalobca si nesplnil ani svoju povinnosť tvrdenia a preukázania svojich nepriaznivých pomerov, pretože v tlačive pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, neuviedol žiadny konkrétny údaj, ktorým by súdu vierohodným spôsobom preukázal svoje pomery rozhodujúce pre posúdenie opodstatnenosti jeho žiadosti. Nakoľko žalobca nebol oslobodený od súdnych poplatkov, pretože nesplnil zákonné predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, nebol splnený ani zákonný predpoklad na odkázanie žalobcu na Centrum právnej pomoci v zmysle § 30 O.s.p. Z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca **tretí opravný prostriedok označený ako „odvolanie“**. Uznesenie odvolacieho súdu v ňom označil za veľmi, veľmi, úmyselne nepravdivé, vopred organizované, predpojaté, zaujaté, stranné a účelové. Domáhal sa garantovania práv garantovaných mu Ústavou Slovenskej republiky.

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 23. októbra 2013, č.k. 10 C 263/2008-253 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil svoje podanie z 3. októbra 2013 tak, aby okrem všeobecných náležitostí uvedených v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p. obsahovalo, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z ktorých dôvodov napadá predmetné rozhodnutie, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa podaným dovolaním domáha, že v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám alebo člen, ktorý za neho koná, a to pod následkom odmietnutia podania, resp. zastavenia dovolacieho konania.

So zreteľom na potrebu vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd najskôr, či je procesne prípustné **druhé dovolanie** žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, pokiaľ je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., a tiež so zreteľom na námietku dovolateľa sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významné tvrdenie účastníka o tom, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 O.s.p., ale len zistenie, že konanie je skutočne postihnuté takouto vadou.

Povinný netvrdil, že by konanie v danej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že odvolací súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nesplnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, dovolací súd poznamenáva, že rozhodnutím o neustanovení zástupcu z radov advokátov povinnému v dovolacom konaní, nebola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať. Tento záver opodstatňuje predovšetkým skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti pred súdom konať výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre oslobodenie od súdneho poplatku a podmienok pre ustanovenie zástupcu účastníka konania súdom). Pokiaľ by sa aj prípadne súd pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustil omylu v aplikácii práva, mal by jeho postup za následok (len) nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na vyššie uvedené a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že zo spisu nevyplýva, že by súdy dovolateľovi neustanovili zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, hoci by pre to boli dané procesné predpoklady, dospel dovolací súd k záveru, že postup súdov bol v súlade so zákonom a nemal za následok znemožnenie realizácie procesných práv žalobcu. Keďže procesná prípustnosť v poradí druhého dovolania žalobcu nevyplýva ani z § 239, ani z § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol tento opravný prostriedok dovolateľa ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Pokiaľ ide **prvé dovolanie** žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu z 23. septembra 2010, sp.zn. 6 Co 262/2010 a **tretie dovolanie** žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu z 31. júla 2013, sp.zn. 9 Co 187/2013 dovolací súd dospel k záveru, že ich preskúmaniu bráni procesná prekážka. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že dovolateľ nemá právnické vzdelanie a v zmysle rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov mu nebol ustanovený zástupca z radov advokátov. Napriek tomu žiadneho advokáta nespĺnomocnil zastupovaním v dovolacom konaní.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Napriek tomu, že žalobca nemá právnické vzdelanie vyžadované na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy, alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou, a ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje, keďže ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy okresného súdu uvedenej v uznesení z 31. mája 2012, č.k. 10 C 263/2008-187 doplnenej uznesením z 29. novembra 2012, č.k. 10 C 263/2008-196 a v uznesení z 23. októbra 2013, č.k. 10 C 263/2008-253 v stanovenej lehote, ani do času rozhodovania dovolacieho súdu, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí dovolania, konanie o dovolaní žalovaného zastaviť.

Vzhľadom na uvedený nedostatok podmienky dovolacieho konania, ktorý pre nečinnosť dovolateľa zostal neodstránený, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie

o dovolaní proti uzneseniu odvolacieho súdu z 23. septembra 2010, sp.zn. 6 Co 262/2010 a uzneseniu odvolacieho súdu z 31. júla 2013, sp.zn. 9 Co 187/2013 zastavil. So zreteľom na zastavenie dovolacieho konania sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti dovolania (ani vecnou správnosťou napadnutých uznesení odvolacieho súdu).

Žalobca z procesného hľadiska zavínil, že sa konanie o jeho prvom a treťom dovolaní muselo zastaviť a jeho druhé dovolanie muselo odmietnuť a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky ale žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu žiadne trovy tohto konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júna 2014

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová